

køretøjer), påse, at forsikringsselskaber med hjemsted her i landet og udenlandske forsikringsselskaber, der får tilladelse af tilsynet (dvs. filialer af selskaber hjemmehørende uden for EU og uden for lande, som har gennemført Rådets 3. skadesforsikringsdirektiv og livsforsikringsdirektivet), har udpeget sådanne personer (fysiske eller juridiske) i de andre EU-lande med den fornødne bemyndigelse til at behandle skadesager. Der skal være tale om skadesager i forbindelse med trafikuheld i et andet land end skadeslidtes bopælsland, og endvidere skal det skadevoldende køretøj være forsikret og hjemmehørende i en anden medlemsstat i EU end skadeslidtes bopælsland.

Dette betyder f.eks. i praksis, at en franskmænd, der i Tyskland er blevet kørt ned af en dansk bil, kan henvende sig til det danske forsikringsselskabs skadesbehandlingsrepræsentant i sit eget land, Frankrig, frem for at skulle have behandlet sagen gennem det skadevoldende køretøjs forsikringsselskab i Danmark. På samme måde vil en dansker, der i Tyskland bliver kørt ned af en tysk eller fransk bil, kunne tage til Danmark og der henvende sig til den respektive af det tyske eller franske forsikringsselskab udpegede repræsentant.

Efter *stk. 3* skal tilladelsen indeholde oplysning om den forsikringsvirksomhed, som selskabet må udøve og Finanstilsynet kan endvidere efter *stk. 3* fastsætte nærmere bestemmelser om tilladelsernes indhold i øvrigt.

Finanstilsynet har udnyttet denne hjemmel til at udstede koncessionsbekendtgørelserne for henholdsvis skadesforsikringsselskaber og livsforsikringsselskaber.

Til § 19

Bestemmelsen er en videreførelse af en tilsvarende bestemmelse i den gældende lov om forsikringsvirksomhed. Bestemmelsen gennemføres herudover inden for rammerne af EF-direktiver på det finansielle område, jf. bilag A.

I *stk. 1, 1. pkt.*, fastslås hovedreglen om, at livsforsikringsselskab ikke må drive anden forsikringsvirksomhed i samme selskab.

Formålet med bestemmelsen er at sikre adskillelse af livsforsikringsvirksomhed, som blandt andet adskiller sig fra anden forsikringsvirksomhed ved at indeholde et langsigtet opsparingselement. Bestemmelsen hindrer ikke, at et livsforsikringsselskab har et skadesforsikringsselskab som datterselskab eller omdendt. Anden virksomhed kan således godt udøves i et andet selskab.

Det følger af *2. pkt.*, at livsforsikringsselskaber har adgang til at tegne selvstændige syge- og ulykkesfor-

sikringer. Bestemmelsen blev indsat i 1995 efter en ændring af lov om beskatning af pensionsordninger m.v., som medførte, at fradragsretten for syge- og ulykkesforsikringer, der blev tegnet af skadesforsikringsselskaber, bortfaldt. Med bestemmelsen i 2. pkt. blev det sikret, at syge- og ulykkesforsikringer fortsat kan tegnes med skattefradragsret for indbetalingerne.

Hvis et livsforsikringsselskab tegner syge- eller ulykkesforsikringer, skal selskabet have tilladelse hertil.

Finanstilsynet har udnyttet sin bemyndigelse til at udstede bekendtgørelse nr. 962 af 12. december 1995 om livsforsikringsselskabers syge- og ulykkesforsikringsvirksomhed. Bekendtgørelsen indeholder bestemmelser om fordeling af overskud, solvensmargen, det tekniske grundlag, den ansvarshavende aktuar samt regnskabsaflæggelse.

Til § 20

Bestemmelsen er en delvis videreførelse af en tilsvarende bestemmelse i § 30 i den gældende lov om forsikringsvirksomhed. Bestemmelsen er tidligere gennemført inden for rammerne af EF-direktiver på det finansielle område, jf. bilag A. Der er foretaget ændringer som konsekvens af, at livsforsikringsselskaberne senest ved regnskabsaflæggelsen for 2003 skal opgøre livsforsikringshensættelserne til markedsværdi.

Bestemmelsen fastsætter, at det tekniske grundlag m.v. for livsforsikringsvirksomhed skal anmeldes til Finanstilsynet. Bestemmelsen præciserer, at det er tilstrækkeligt, at anmeldelser fremsendes til Finanstilsynet senest samtidig med, at det anmeldte grundlag tages i anvendelse gennem tegning af forsikringer eller ved henvendelse til markedet (reklamer, brochurer, direkte henvendelser osv.).

I *stk. 1* angives de dele af det tekniske grundlag m.v., der skal anmeldes til Finanstilsynet. Anmeldelsen skal indeholde en angivelse af de produkter, som selskabet agter at tilbyde sine kunder, herunder inden for hvilke forsikringsklasser produkterne tegnes. Grundlaget for beregning af forsikringspræmier består bl.a. af forudsætninger om størrelse af grundlagsrente, døds- og invaliditetssandsynlighed (de statistiske forudsætninger) og omkostningselementer. Grundlaget skal indeholde en beskrivelse af beregningselementerne for opgørelse af en forsikring i tilfælde af, at forsikringstageren anmoder selskabet om tilbagekøb af forsikringen. Endelig skal reglerne for omskrivning af en forsikring til fripolice, dvs. en police uden yderligere præmieindbetalinger, beskrives i det tekniske grundlag.